

Забѣлежка) Причастія настоящія врем: различывать се отъ отглаголны-тѣ прилагательны само чрезъ това, че първітѣ иматъ дополненіе а втори-тѣ нѣматъ и предъ тіа може да се гуди глаголь **être**. Н. П: *cette femme est douce, affable, prévenante* (прилагат: отглаг:) и *cette femme est douce, prévenant tout le monde* (причастіе:)

II. Прощедшее причастіе.

Прав: 1) Причастія прошедшія се согласувать съ съществителны-тѣ, съ кои-то съединени, въ родѣ и число ако при тѣхъ не се нахожда никое время на глаголи-тѣ **avoir** и **être**; защо-то они тогава съ употребени като прилагательни н. п.

Un ouvrage acheté, une maison achetée, des maisons achetées, des ouvrages achetés и проч:

Прав: 2) Ричастіе прошедшее кога има предъ себе си вспомогательный глаголь **être** съгласува се съ свое-то подлежащее въ родѣ и число, сирѣчъ му се пригужда **е** ако подлежаще-то е женск: рода и **s** ако оно е множествен: числа. Н. П: *L'ennemi a été vaincu, les ennemis ont été vaincus; l'armée a été vaincue les armées ont été vaincues, les flottes sont sorties* и проч:

Правило 3) Но кога причастіе прошедшее има предъ себе си вспомогательный глаголь **avoir**, то оно викога не се съгласува съ подлежаще-то си Н. П.

Mon père a chanté; ma mère a chanté.

Mes frères ont chanté, mes soeurs ont chanté. и пр.

Правило 4) Прошедшее причастіе съединенное съ глаголъ **avoir** всякога се съгласува съ свое-то правило дополненіе, ако това дополненіе стои предъ причастіе-то Н. П. *La lettre que vous avez écrite, je l'ai lue.*

Les lettres que vous m'avez envoyées je les ai reçues.

Les femmes que vous avez vues sont bien sages.

Правило 5) Но ако правило-то дополненіе на причастіе-то стои подиръ него, то това причастіе не се съгласува съ дополненіе-то си ни въ родѣ ни въ число. Н. П. *J'ai écrit une lettre; j'ai écrit des lettres; j'ai lu ces livres.*